ЕНТОМОЛОГИЧНА ЕКСКУРЗИЯ ДО СВ. ГОРА АТОНСКА ВЪ ГЪРЦИЯ

отъ **Д-ръ Кр. Тулешковъ**

EINE ENTOMOLOGISCHE EXKURSION IN DER HALBINSEL ATHOS (GRIECHENLAND)

Von **Dr. Kr. Tuleschkow**

Презъ последнитѣ двадесеть и петь години мнозина наши ентомолози сѫ имали за обектъ покрай проучването на пеперудната фауна на България и ентомологичното проучване на околнитѣ окрайнини на Балканския полуостровъ и то предимно на странитѣ, които сѫ въ, или около, етническитѣ граници на нашето племе: Македония, Тракия, Гърция, Далмация и пр. Така, по проучването пеперудната фауна на Тракия сѫ работили ентомолозитѣ Д-ръ Ив. Бурешъ, Дѣлчо Илчевъ, Андрей Марковичъ, Димитъръ Йоакимовъ и пр., а върху фауната на Македония — Д-ръ Ив. Бурешъ, Дѣлчо Илчевъ, Александъръ К. Дрѣновски, Димитровъ и пр., като всички тѣ сѫ издали специални научни трудове като резултатъ на изследванията си, като сѫ използували както лично отъ тѣхъ събранитѣ материали, така и такива събирани и изпращани имъ отъ други любители на природата. За пръвъ пѫть въ 1909 год. се направи опитъ да се постави началото на едно по-основно проучване отъ страна на наши учени пеперудната фауна на Балканския полуостровъ изобщо. Тогава Д-ръ Ив. Бурешъ, придруженъ отъ асистента по зоология въ пражкия университетъ, колеоптеролога Д-ръ Фр. Рамбоусекъ, изпратенъ отъ Царскитѣ природонаучни институти въ научна екскурзия, обиколи почти цѣлата западна и югозападна периферия на полуострова отъ Фиуме по планинитѣ и крайбрѣжието на Далмация до Катаро, о-въ Корфу, южна Гърция около Атина, планинитѣ Пентеликонъ и Парнасъ, околноститѣ на гр. Солунъ и Света Гора Атонска. Събраниятъ отъ тая дълга екскурзия материалъ, заедно съ материалитѣ събрани следъ това изъ Тракия и Македония, биде публикуванъ отъ Д-ръ Ив. Бурешъ въ неговия „Приносъ къмъ пеперудната фауна въ Тракия и Македония“ (списание на Българската академия на наукитѣ, кн. XII, стр. 37—54, 1915 г.). Следъ този първи трудъ Д-ръ Ив. Бурешъ заедно съ Дѣлчо Илчевъ издава още два приноса за пеперудната фауна на Тракия и Македония, като въ „Втори приносъ къмъ пеперудната фауна на Македония и Тракия и съседнитѣ

имъ земи“ (Трудове на Българското природоизпитателно дружество, кн. VIII, стр. 151—197, 1915 г.) покрай другитѣ материаеи сѫ дадени по находищата имъ материалитѣ, публикувани отъ Д-ръ Ив. Бурешъ въ първия му приносъ. Съ тѣзи научни трудове се хвърли свѣтлина върху разпространението на нѣкои видове пеперуди по Балканския полуостровъ, а съ събрания материалъ се обогатиха съ материали отъ цѣлия Балкански полуостровъ пеперуднитѣ сбирки на Царскитѣ природонаучни институти.

За да се продължи така започнатата преди много години работа презъ лѣтото на 1936 година по желанието на Н. В. Царя биде организирана отъ Царскитѣ природонаучни институти една двадесеть дневна екскурзия до Света Гора Атонска и пл. Олимпъ въ Гърция за събиране на ботаниченъ (главно живи растения съ корени, за алпинеумитѣ на Царскитѣ ботанически градини) и ентомологиченъ материалъ. Групата ни се състоеше отъ трима души: Вилхемъ Шахтъ, инспекторъ въ Царскитѣ ботанически градини, Димитъръ Папазовъ отъ Царската зоологическа градина и Д-ръ Кр. Тулешковъ отъ Царския Ест. ист. музей.

На 17. VI. 1936 г. групата замина презъ пропускателния пунктъ Кулата за Гърция. Следъ преспиване въ Демиръ-Хисаръ на 18. VI. къмъ обѣдъ пристигнахме въ Солунъ, кѫдето успѣхме да уредимъ заминаването си за Света Гора Атонска, което и направихме веднага, като презъ нощьта пѫтувахме съ параходъ. На 19. VI. сутриньта въ зори парахода спрѣ предъ пристанището на Атонъ — Дафне. Въ Атонския полуостровъ екскурзирахме общо деветь дни, а останалото време посветихме на пл. Олимпъ. Въ настоящата си работа ще се занимая специално съ Света гора Атонска.

Атонскиятъ полуостровъ, нареченъ отъ православния свѣтъ Света Гора, е най-източниятъ отъ тритѣ тѣсни, дълги, пръстовидни полуострови, които като отъ длань излизатъ отъ широкия Халкидонски полуостровъ, като дълбоко се врѣзватъ на югъ въ Бѣло-море. Противно на останалитѣ два позападни полуострови Касандра и Лонгосъ, които сѫ низки хълмисти, Атонскиятъ полуостровъ представлява отъ себе си една тѣсна планинска верига, която въ северната тѣсна едва около 2·5 клм. часть на полуострова е низко хълмиста, прорѣзана съ дълбоки долове мѣстность, която на югъ постепенно се разширява и издига, вземайки вида на истинска планина, за да завърши на самия южен край на полуострова съ най-високия връхъ Атонъ 1935 м. надъ морското равнище, чиито страшно стръмни каменисти склонове достигатъ до самото море къмъ югъ и западъ. Както вече по-горе казахъ, най-тѣсната часть на полуострова е шийката, съ която той се съединява съ Халкидонския полуостровъ, а най-голѣмата му ширина е едва около 11 клм. въ южната му часть. Цѣлата дължина на

полуострова е около 45 клм., а повърхността му ще бѫде не повече отъ 400 клм.² Полуостровътъ, който се мие почти отъ всички страни отъ водитѣ на Бѣло-море, лежи изцѣло въ медитеранската зона, като има и типичнитѣ за нея годишни времена. Зимата е мека и въ низкитѣ мѣста почти безснѣжна, но по дълбокитѣ долове и огромни пукнатини въ скалната маса по севернитѣ склонове на вр. Атонъ дълбоки снѣжни прѣспи се задържатъ дори до срѣдата на месецъ юлий. Теренътъ на полуострова е варовитъ, на мѣста скалната маса е доста силно натрошена и наплочена. Повръхността е доста силно еродирана на мѣста, като сѫ се образували дълбоки, живописни по-тѣсни или по-широки долове, обрасли съ буйна южна растителность.

Кестенови, маслинови, дѫбови и пр. гори покриватъ по-низкитѣ части на Атонската планина. Въ дъното вр. Атонъ.

Маслината, кестена, лавровото дърво, смокинята, кипарисътъ, миртата, лимонътъ, портокалътъ, олеандърътъ, два вида *Arbutus*, нѣкои вѣчно зелени видове дѫбъ и много други присѫщи на медитеранската зона, а чужди за нашитѣ ширини дървета и храсти образуватъ горската растителность на полуострова, а величествени палми разперватъ грамаднитѣ си ветрилоподобни листа изъ двороветѣ на манастиритѣ. Най-благоприятното време за ентомологична екскурзия въ Атонския полуостровъ би било въ месецитѣ май и първата половина на юний. По-късно дребната растителность е прецъвтѣла и почти

изгорѣла отъ силната горещина и суша, потоцитѣ почти навсѣкѫде пресъхватъ и дребноживотинскиятъ миръ остава да вирѣе дълбоко подъ камънитѣ, въ дълбокитѣ влажни долове, или покрай малкото потоци. Само по самия вр. Атонъ дребната растителность е въ разгара на цъвтежа си, като самиятъ връхъ съ множеството си по-малки скални зѫбери прилича на огроменъ алпинеумъ, покритъ съ пъстроцвѣтенъ килимъ отъ цъвтящи *Viola athois*, *Viola delphinantha*, *Aetionema graeca* и пр., а въ пукнатинитѣ на почти недостѫпнитѣ скали цъвти съ хубави свѣтлорозови цвѣтчета *Helichrysum virgineum*.

Цѣлата територия на Атонския полуостровъ днесъ е разпредѣлена въ вѣчно притежание между двадесеттѣ манастири, обитателитѣ на които, монаситѣ, обработватъ малкото година за обработване площь въ по-широкитѣ долове, или въ съседство съ брѣга на морето, кѫдето случайно сѫ се образували по-богати съ почва тераси. Чрезъ изсичане на горитѣ и запазване само на маслиновитѣ дървета сѫ образувани обширни маслинови градини, отъ които се добиватъ маслини и дървено масло за мѣстно употрѣбление и износъ. Има сѫщо при повече отъ манастиритѣ лозя, овощни и зеленчукови градини.

Условията за екскурзиране изъ Света Гора Атонска не сѫ съвсемъ благоприятни. Първата прѣчктъ е фактътъ, че много мѫчно и съ много формалности е свързано самото влизане въ територията на тая монашеска република. Следъ това следватъ прѣчки, свързани съ мѫчнопроходимостьта на мѣстностьта при екскурзиране съ товаръ отъ ентомологични пособия, прѣчки за нощното събиране материалъ съ лампа поради традициитѣ въ манастиритѣ и пр. Поради това, при тая си първа, тъй да се рече ориентировачна екскурзия изъ Св. Гора Атонска добихъ скромни резултати, като събрахъ около сто вида пеперуди, нѣкои отъ които, прочее, се оказаха много интересни отъ зоогеографско отношение. На споменатитѣ и други нѣкои характерни за онова време мѫчнотии се е натъкнала и споменатата вече екскурзия на Г-нъ Д-ръ Бурешъ и Д-ръ Фр. Рамбоусенъ въ 1909 г., затова като резултатъ отъ нея имаме публикувани 28 вида дневни и нощни пеперуди.

Пристанището Дафне е разположено на западния брѣгъ на полуострова на тѣсна ивица земя, като непосрѣдствено надъ него се издигатъ стръмнитѣ склонове на планината. Въ цѣлия полуостровъ коларски пѫтища нѣма, защото изобщо тамъ почти нѣма условия за създаването на такива. Съобщенията ставатъ, както и преди вѣкове, по тѣсни пѫтеки между манастиритѣ. Отъ пристанището започва пѫтека, която зигзаговидно се възема по склона на планината между засаденитѣ по изкуствени тераси маслинови градини. Следъ като мине покрай манастира Ксеропотамосъ, пѫтеката навлиза въ гѫсти широколистни гори и преваля гребена на планината въ източ-

ното подножие на която, недалече отъ брѣга на морето, е разположено селището Кариесъ, което е седалище на духовната и свѣтската административна власть въ полуострова, т. е. е столица на монашеската република. Въ северна посока отъ Кариесъ, следъ като пресича общирни гори отъ кестени, маслини и вѣчно зелени дѫбове, пѫтеката отново преваля билото на планината въ северо-западна посока, навлиза въ широкъ и дълбокъ долъ съ склонове и дъно обрасли съ маслини и кипариси, между които се издигатъ величественитѣ постройки на българския Зографски манастиръ, който е отдаленъ около 3 километра отъ западния брѣгъ на полуострова. На 7—8 клм. на североизтокъ отъ Зографския манастирь е стария Хилендарски манастиръ едва на около 2 клм. отъ източния брѣгъ. Съ база Зографски манастиръ екскурзирахме изъ околноститѣ на манастира—на западъ до неговото пристанище, до манастиритѣ Хилендаръ и Ватопедъ. Вториятъ етапъ отъ екскурзията ни бѣ достигането на вр. Атонъ. За изходенъ пунктъ ни послужи най-стария и съ най-богата на стари рѫкописи библиотека, манастиръ — Велика Лавра, който е разположенъ на доста висока тераса на югоизточния край на полуострова. Отъ манастира тръгва пѫтека на западъ за гѫсто разхвърлянитѣ скити и келии, минава отначало презъ широколистна гѫста гора надлъжъ по самия южен склонъ на планината, която тукъ извънредно стръмно се спуска къмъ морето, което навремени се откриваше презъ нѣкой процепъ въ гората или по нѣкой стръменъ скалистъ долъ точно подъ краката ни. Следъ това пѫтеката се възема зигзаговидно нагоре и минава презъ иглолистна гора отъ *Abies borisi*, която расте почти до 1800 м. височина по склоноветѣ на самия връхъ.

На бивакъ се установихме въ една малка каменна постройка параклисъ подъ върха Атонъ на 1500 м. Имайки за база това параклисче, въ което прекарахме повечето време подъ дъждъ и гръмотевици, презъ хубавото време екскурзирахме по самия връхъ и неговитѣ склонове. Екскурзията по Св. Гора Атонска приключи, когато презъ руския скитъ Св. Йоанъ слѣзохме на пристанището Кереша и съ моторна лодка на 29. VI. се завърнахме на пристанището Дафне, отъ което, докато очаквахме парахода, който щѣше да ни отведе къмъ Солунъ и Олимпъ, обиколихме грамадния руски манастиръ Св. Пантелеймонъ и близкитѣ му околности.

Въ следващия списъкъ давамъ всички събрани отъ менъ презъ време на екскурзията ми видове пеперуди.

Papilio podalirius L. — Въ нѣколко екземпляри около Зографския манастиръ на 23. и 24. VI., както и около Хилендарския манастиръ, Велика Лавра и надъ Кереша.

Aporia crataegi L. — Единични екземпляри около Зографския манастиръ, Хилендаръ и Ватопедъ отъ 19—25.VI.

Pieris ergane H. G. — Въ множество екземпляри го събрахъ около Дафне, Зографъ, ливадитѣ при брѣга източно отъ Хилендарския манастиръ, около Ватопедъ, при Великата Лавра и надъ пристанището Кереша. Видътъ е съобщенъ и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур., 1915, стр. 40).

Leptidia sinapis L. — Въ голѣмо множество изъ гориститѣ мѣстности около Ксеропотамосъ, Зографъ и манастира Св. Пантелеймонъ.

Colias edusa F. — Въ множество екземпляри по всички обходени мѣста. Съобщенъ е и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур., 1915, стр. 40).

Gonepteryx rhamni L. — Доста често се срѣщаше изъ полянитѣ по дълбокитѣ влажни долове подъ Зографъ, ливадитѣ източно отъ Хилендаръ и около Ватопедъ.

Gonepteryx cleopatra L. — Отъ този много красивъ видъ, мжжкитѣ екземпляри на когото иматъ голѣмо оранжево петно на горната страна на преднитѣ крила, успѣхъ да хвана доста екземпляри изъ горскитѣ поляни изъ дола западно отъ Зографския манастиръ и по пжтя отъ руския скитъ Св. Йоанъ до пристанището Кереша, на южния край на полуострова. Женскитѣ екземпляри, които нѣматъ споменатото оранжево оцвѣтяване на преднитѣ крила, твърде много приличатъ на предшедствуващия видъ. Видътъ е разпространенъ въ нѣколко форми изъ най-южнитѣ предѣли на Европа и Северозападна Африка. Събиранъ е въ множество екземпляри и публикуванъ отъ Д-ръ Ив. Бурешъ.

Limenitis camilla Schiff. — Нѣколко екземпляри въ дола западно отъ Зографъ и покрай потока между Св. Йоанъ и Кереша, както и въ мѣстността „Крио неро“ югозападно отъ Великата Лавра. Видътъ е публикуванъ и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур., 1915, стр. 41; 28.VI.1909).

Vanessa cardui L. — Срѣщаше се по всички обходени мѣста до самия вр. Атонъ. Съобщена е и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур., 1915, стр. 41).

Venessa urticae L. — Срѣщаше се особено често по върха Атонъ, 26—27.VI.1936.

Melitaea didyma O. — Събрахъ нѣколко екземпляра въ ливадитѣ източно отъ Хилендарския манастиръ. Видътъ е съобщенъ и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ заедно съ *var. meridionalis* Stgr. (Бур., 1915, стр. 41).

Melitaea trivia Schiff. — Събрахъ го около Зографъ, източно отъ Хилендаръ и при Великата Лавра. Д-ръ Бурешъ го съобщава заедно съ var. *nana* Stgr.

Argynnis niobe v. *eris* Meig. — около Дафне, Зографския манастиръ и надъ Кереша. Съобщена и отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур., 1915, стр. 42).

Argynnis paphia L. — Заедно съ предшедствуващия видъ събиранъ въ западната околность на Зографския манастиръ и въ ливадитѣ недалечъ отъ морския брѣгъ източно отъ Хилендаръ.

Satyrus fatua Frr. — Въ дола около потока между руския скитъ Св. Йоанъ и пристанището Кереша на 29.VI. 1936 г. уловихъ нѣколко екземпляри.

Българскиятъ Зографски манастиръ и близката му околность. Находище на Gon. Cleopatra L., Catocala nymphaea Esp., Catocala eutychaea Tr. и др.

Thecla illicis Esp. — Въ голѣмо множество се срѣща около Дафне, Ксеропотамосъ, Зографския манастиръ, ливадитѣ подъ Хилендаръ и въ околноститѣ и надъ Кереша.

Lycaena astrarche Bgstr. — Въ доста голѣмо количество я констатирахъ около пристанището Дафне, манастира Св. Пантелеймонъ, около пристанището на Зографъ и въ околноститѣ на Кариесъ. Съобщена отъ Д-ръ Ив. Бурешъ (Бур. 1915, стр. 45).

Licaena icarus Rott. — Доста често явление, особено по всички по-влажни мѣста около Зографъ, Хилендаръ, а сѫщо и изъ тревиститѣ поляни въ подножието на вр. Атонъ.

Lycaena bellargus Rott. — Нѣколко екземпляри на 19.—26.VI. около Хилендаръ, Зографъ, Ватопедъ, Кариесъ и Великата Лавра.

Lycaena amandus Schr. — Единъ женски екземпляръ уловихъ на 23. VI. западно отъ Зографския манастиръ.

Cyaniris argiolus L. — Три екземпляри отъ Кариесъ и ливадитѣ източно отъ Хилендарския манастиръ.

Adopaea lineola O. — Доста обикновено явление изъ ливадитѣ източно отъ Хилендаръ, западно отъ Зографъ и по силно тревистото подножие на вр. Атонъ около мѣстностьта и извора „Крио неро".

Augiades sylvanus Esp.—Заедно съ предшествуващия видъ.

Thanaos tages L. — Събрахъ нѣколко екземпляри около Дафне, Ксеропотамосъ, по билото на планината надъ Кариесъ и около Великата Лавра.

Euproctis chrysorrhoea L. — На лампа при нощенъ ловъ хванахъ този видъ при Зографския манастиръ на 23. VI. и подъ вр. Атонъ при параклиса на 1,500 м. на 27.VI.1936.

Agrotis ypsilon Rott. — Нѣколко екземпляри на лампа въ Зографския манастиръ на 23.VI.

Mamertra chrysozona Bkh. — Заедно съ предшествуващия видъ на 23.VI.

Dianthoecia compta F. — При параклиса подъ вр. Атонъ на 1,500 м. в. на 27.VI. Екземпляръть, който хванахъ има нѣкои особености, що се отнася до голѣмината на бѣлитѣ петна по преднитѣ крила, основния фонъ, а сѫщо и общия външенъ видъ, които, при наличностьта на повече материалъ, вѣроятно биха ми дали основание да го опредѣля като нѣкоя добре обособена локална форма.

Hadena furva Hb. — Единъ екземпляръ хванахъ на лампа подъ вр. Атонъ на 28.VI. на 1,500 м. в.

Polyphaenis sericata Esp. — Три екземпляри отъ тоя видъ хванахъ при нощенъ ловъ въ Зографския манастиръ на 23. и 24.VI.

Caradrina exigua Hb. — Нѣколко екземпляра на лампа въ Зографския манастиръ иа 23.VI.

Amphipyra effusa B. — Отъ този типиченъ медитерански видъ хванахъ при нощенъ ловъ съ лампа единъ екземпляръ въ подножието на вр. Атонъ на 1,500 м. на 27.VI. Видътъ е разпространенъ въ Северо-западна Африка, Южна Франция, Срѣдна и Южна Италия, Далмация, Гърция, Сирия.

Dicicla oo, L. — Нѣколко екземпляри отъ Зографския манастиръ на 23. и 24.VI., Велика Лавра на 25.VI. и въ руския скитъ Св. Йоанъ на 29.VI.

Cleophana dejianii Dup. — Отъ този чисто медитерански видъ хванахъ единъ екземпляръ подъ вр. Атонъ на 1,500 м. на 26.VI.

Heliothius peltigera Schiff. — Зографския манастиръ, 23.VI.1936.

Plusia gamma L. — Подъ вр. Атонъ на 1,500 м. в., 26.VI.1936.

Catocala nymphaea Esp. — Типиченъ медитерански видъ. Зографския манастиръ, 22. и 23.VI.1936, Велика Лавра,25.VI.1936.

Catocala conversa Esp. — Зографски манастиръ, 22. и 23.VI.1936. Сжщо публикуванъ отъ Д-ръ Ив. Бурешъ съ дата 2.VII.1909 (Бур., 1915, стр. 47).

Catocala eutychaea Tr. — Нѣколко екземпляри отъ Зографския манастиръ на 22. и 23.VI.1936, отъ Велика Лавра на 25.VI. и отъ руския скитъ Св. Йоанъ на 28.VI.1936.

Catocala disjuncta H.G. — Зографски манастиръ 23. VI. 1936 год.

Acidalia camparia H.S. — Подъ вр. Атонъ на 1500 м., 27. VI. 1936.

Acidalia ostrinaria Hb. — Зографския манастиръ 23. VI. 1936 год.

Acidalia deversaria H.S. — Заедно съ предшествуващия видъ.

Larentia variata Schiff. — Три екземпляра хванахъ при нощенъ ловъ съ лампа подъ в. Атонъ на 1500 м. на 27. VI. 1936.

Larentia fluctuata L. — Зографски манастиръ 23. VI. 1936, Велика Лавра 25. VI. 1936.

Eupithecia semigraphata Brd. — При параклиса подъ в. Атонъ при нощенъ ловъ уловихъ нѣколко екземпляра на 26. VI. и 27. VI. 1936 на 1500 м. в.

Eupithecia pumillata Hb. — Заедно съ предшествуващия видъ.

Boarmia gemmaria Brahm. — Въ Зографския манастиръ на 22. и 23. VI., Велика Лавра на 25. VI. и въ скита Свети Йоанъ на 28. VI. 1936.

Tephronia oranaria Stgr. — Въ Зографския манастиръ при нощенъ ловъ съ лампа на 23. VI. 1936.

Nola subchlamidula Stgr. — Нощемъ на лампа въ Зографския манастиръ на 23. VI. 1936.

Nicteola falsalis H.S. — Зографски манастиръ 23. VI. 1936.

Arctia villica L. — Подъ вр. Атонъ на 1500 м., 27. VI. 1936 и въ скита Св. Йоанъ на 28. VI. 1936.

Lithosia caniola Hb. — Зографски манастиръ 22. и 23. VI. 1936, Велика Лавра 25. VI. и скита Св. Йоанъ 28.VI.1936.

Hypopta caestrum Hb. — Зографски манастиръ, 23.VI.1936.

Dispessa ululа Skh. — Подъ върха Атонъ при параклисчето Св. Богородица на 26. VI. 1936.

Zeuzera pyrina L. — При Зографския манастиръ на 23. VI. 1936.

Ephestia kuehniella Z. — Въ доста екземпляри въ Зографския манастиръ на 22. и 23. VI. 1936, въ манастира Велика Лавра на 25. VI. 1936.

Endotricha flammealis Schift. — Заедно съ предшествуващия видъ.

Ulotricha egregialis H.S. — Зографския манастиръ, на 23. VI. 1936.

Glyphodes unionalis Hb. — Въ Зографския манастиръ, на 22. и 23. VI. 1936.

Nomophila noctuella Schift. — Подъ в. Атонъ, на 26. и 27. VI. 1936 г., на 1500 м. вис.

Choreutis bjerkanderella Thnbg. var. *pretiosana* Dup. — Две гѫсенички отъ тази малка пеперудка намѣрихъ по листата на растението *Helichrysum virgineum,* донесено отъ в. Атонъ и посадено въ алпинеума при Царската ботаническа градина въ София. Гѫсеничката, която отначало е съвсемъ малка и прозрачно зелена, се скрива въ дългия бѣлъ мъхъ, който покрива дебеличкитѣ листа на растението. Така, оставайки сама невидима, тя постепенно унищожава листата, безъ да бѫдатъ и самитѣ поражения забелязани на време. Дветѣ събрани отъ менъ гѫсенички направиха какавиди на 21. IX. 1936 г., а пеперудкитѣ изхвръкнаха на 30. IX. сѫщата година.

ZUSAMMENFASSUNG.

Die Halbinsel Athon, die die östlichste der drei fingerförmigen Halbinseln, in die sich die Halbinsel Chalkidike, östlich von Solun in Mazedonien fortsetzt, ist, ist ringsum vom Ägäischen Meere umgeben. Sie fällt zur Gänze in das Bereich der Mediterranen Zone, mit deren Gewächsen ihre Berge und Täler bedeckt sind. Hier wachsen unter natürlichen Bedingungen: Ölbaum, Kastanie, Lorbeer, Myrthe, Cypresse, Erdbeerbaum, einige immergrüne Eichen, Oleander u. s. w. Vom 20. IV. — 10. VII. 1936 wurde vom Königl. Naturwissensch. Institute eine Exkursion nach Athon und auf das Olymp-Geb. in Griechenland organisiert, um dort einige mediterrane Pflanzen für die Alpina der Königl. Botan. Gärten und entomologisches Material für die Sammlungen des Königl. Naturh. Museums zu sammeln. Bei dieser Exkursion, die speziell für Athon vom 20.—29. VI. dauerte, sammelte ich neben anderem Material auch die in vorliegender Liste angeführten Schmetterlings-Arten. Die wichtigeren Fundorte, an denen ich Material sammelte, sind: Hafen Dafne, Umgebung des Klosters Xeropotamos, Umgebung von Karies, Umgebung des Klosters Sograph und seines Hafens, Kloster Hilendar und die Wiesen östlich davon bis zur Küste des Meeres, Kloster Watoped, Umgebung des Klosters Megale Lawra, die Gruppe der Paraklysen in der Umgebung und oberhalb des Hafens Kerescha am Südende der Halbinsel, und der eigentliche Gipfel Athon, dessen höchste Erhebung 1935 m Meereshöhe erreicht.